

діло

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦИЯ
И АДМИНИСТРАЦИЯ:
Львів, Ринок с. 10. П. пош.
Конто почт. шваб. 143.322
Адреса для телеграм:
«Ліло», Львів.
Год. Редактор принимает в 12
Н—12 год. парополудня
Рукописи не возвращаются

ПЕРЕДПЛАТА:
Місцевий в крив. 450 хол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал. Німеччині 750 ал.
Швейцарії 3 ш. фр., Чехо-
словаччині 30 ч.к., Румунії 15
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ш. — Зіння адреси 1 хол.

• СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН-
СТРАЦІ

Є

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Перестрій Чехословаччини.

Львів, 10. серпня 1927.

Чехословацький парламент прийняв у дні 1. липня 1927 закон про новий адміністративний поділ чехословацької республіки. На основі цього закону Чехословацьчина «шайдаризується», перетворюється в «кантональну» державу. Застає в дотеперішньої, фактично централістичної держави повстає своєрідний «союз» чотирьох кантонів: Чехії і Моравії (тзв. історичні краї) та Словаччини і Підкарпаття (тзв. приєднані краї). Отсі чотири «кантони» матимуть свої окремі краєві представництва з обмеженим законодавчим і виконавчим обсягом діяння.

Одиак ня децентралізація на ділі не задоволює аспірацій народів чехословацької республіки, не зважаючи на те, що за новим адміністративним законом голосували громадяни німецької партії. Новий закон іде назустріч тільки словацям. Є це на ділі поширення влади на другу (словацьку) гілку „двоєдиного“ чехословацького народу. Тоді, як чехи частинно зникають з своєї опіку над „недозрілою“ Словацькою, звужуючись до „історичних країв“ (Чехії і Моравії), словаки поширюють свою владу не лише в своїй батьківщині, але на спілку зі „старшим братом“ втягають у сферу своїх впливів також бідніше Північчя.

При допомозі нової „кантональної“ системи чехи створюють для себе пригнічуючі умови для того, щоб змусити гладше впоратися з німцями. У ім'я цієї реформи на території Чехії і Моравії стоять проти себе всі мільйони чехів проти чотирьох мільйонів німців. Цих останніх відкидається від можливого союзу з німцями народами Чехословаччини, а тим самим улекшуються чехам їхні націоналістичні завдання. З природи чехи німці повинні були б протиставитися цьому законові. А однак, як уже згадано, німецькі громадянські (державно-адміністративні) партії готували за „кантональною“ реформою на „історичній“ основі. Ясно, що — голосуючи за нею — німці мусили мати свої аргументи. Перш усього велику роль відігравав тут продрожений німцям опортунізм і крайня утілітарність. Скотившись з вершин упривілеєної пануючої нації на підрядне становище „національної меншості“, чеські німці всіма засобами змагають вдержати свій стан посідання. Недиспоновані до апертої боротьби в змінених умовах, вони стартуються не драгувати пануючого противника. Одночасно потішають вони себе, що в „кантональних“ союзах (чеському і моравському), вільних від баласту представників інших, менше культурних і слабше розвинених народів, з ріжними від німців тенденціями, аспіраціями й інтересами, вони скорше і легше порозуміються з чехами. Тісніший зв'язок з іншими народами чехословачької республіки, реально беручи справи, німцям не дає майже ніяких користей, а зате заставляє їх подавати помічну руку слабшим і менше виробленим народам. А це не є в характері egoїстичних німців. До того ж в центральних установах чехи мають ще союзників в словаках. Тому вигідніше мати справу з самими чехами.

ях з чехами і словаками до спілки. Вкінці тільки з Егерланду (західно-північної Чехії) можна б спорити окремий німецький „кантон“, бо зрештою німці є розсіяні не лише в центральній Чехії, але й на Моравії. Та на виділення Егерланду з „історичної“ чеської території чехи ніколи не погодяться. Знаючи що правду, німці погодилися на чеський проект нового адміністративного поділу Чехословаччини, вибираючи з двох „лих“ менше. І справді, в „кантональному“ устрою ніщо не погрожує Егеряндюві, де німці живуть компактною масою і все мають у своїх руках. Гірше представляється справа на Моравії, де німці є в діаспорній меншості. Крок за кроком, повільно, але неминуче тут мусить відбуватися ступенева ліквідація німецькості. Та в добу права нації така доля жде розсіяні відгалуження кожного народу, що в своєму захватному поході занадто далеко відбився від свого національного осередку.

На „кантональному“ перестрою Чехословаччини найліпше виходить

Словаччина. Новий закон поширює і дотеперішні права Словаччини як окремої адміністративної одиниці, дає змогу словацькому народові стати повноправним господарем на рідній землі. І не лише на рідній, бо — як відомо — в склад Словаччини входить „провізорично“ також українська Пришівщина, у відношенні до якої такий маленький народець, як словаки, при допомозі „старшого брата“ виявляє крайню захватні тенденції. Хоч „лантанальна“ реформа не покривляється з широкою автономією, то одначе словаки, маючи в своїх руках увесь адміністративний апарат, фактично здійснюють тим способом свої автономічні посягати.

Найгірше на новому адміністративному поділі Чехословаччини виходить Закарпатська Україна. В створених умовах довер'яє ця реформа петрифікацію дотеперішнього стану, дотеперішньої „опікунчої“ політики Праги у відношенні до Закарпатської України, кладучи запору її автономічним змаганням.

життєвий інстинкт, розбудувати наші природні можливості, віддатись без вагання процесові росту, розгалуження, зміцнення. Тоді лише підбудеться істинне послання національного духа і етнічної матерії.

Було би гірхом проти природи ставити межі і класти грані сему натуральному процесові. Велика матерія як рослина, має свої межі, вона розвивається до певного ступня, після якого має прийти переродження. Але годі їй накидати якусь міру, інакше вона не дасть нормального плоду, інакше вона розить каліди, карлики, ідиоти. Молода нація не живе примітивною матерією, повна можливостей, якої путі не є ніким означені. Годі їй накидати їй насильно. Треба мати як найдаліші, сильні зір сього, перспективні, що до політичних можливостей її, і не вдатись надто шляхами до них. Наприкладні тенденції життя і на поставі їх ми можемо укладати гороскопи буття Нації. Активним членом нації треба вдивлятися в ту дальчінь, в яку прямує Нація, добре знати її напрямом. Її натуральному поступу, лише тоді можуть вони розглядатись навколо себе і обдивляти уважно ті перепони і дрібні камінці, що лежать на шляху. Бо-ж не так страшно спіткнутиись на камінець, навіть впасти, коли є сили відвестись, як згубити напрямом, впустити з овику той шлях, що вивавав путь і збитись на манівці. життя-ж бо є певна сфєрхія вартей, якої не вільно нехтувати. протиняв разі життя жєрсто помститись на необачному.

Державність і Самостійність є тими шляхами, що до них мусить стремити Україна в цю хвилину. Це є аксіомою в свідомості кожного українця гідного свого краю і свого часу, але не перестав бути метою наших старань, тому, що дійсність ще не відповідає глибоким прагненням нашого національного організму. До них має змозжити розбудова Нації в цей історичний момент. Але для сповнення цієї задачі мусить аналізуватися відповідний матеріальний і моральний підмет. Що до першого то його нам дала сама природа; мусимо лише уміти приложити до нього рук. Другий же мусимо створити в нас самих. І він твориться вже в процесі боротьби за сповнення задачі.

Роки рабства і упокорення заглибили глибокі і агутбі сліди в наші психології. Українська націоналістична ідея була загнана в підпілля, намагалися звести на рівень явних в крайнім разі незначного (для великого майбутнього), в першій репресивного, відомого (гайдамаччина). Історію нашого краю підтоплено тогтано, принижувано (російська історіографія, романи Сенкевича). Сам український народ, втративши віру в себе, піддавшись омані, містифікації, лівби замкнувся в своїм соромі, упустив в своїм приниженні. Лише ці останні роки він зважалося піднести чоло і знати бунт. В борні і крові здобув він гідність, свідомість своєї вартості і право бути гордим. Але отрута жалія ворогів не виліталася і досі. Вона почасти точить і гноїть його організм. Пересоренням остаточно в наших душах раба мусить початись Розбудова Нації. Вищепляям до українських друзей самопошани і сміливості мусить вона позначитись на самперед.

(Продовження буде).

Доктор Анарійський.

Інк. Дмитро Андрієвський,

Розбудова нації*).

Україна знов на роздоріжжі... Як була вона в дні великої революції на Сході Європи. Нація відбула за цей десяток років величезну еволюцію, що в інших обставинах потребувала би сотку років. Нація перейшла пробу вогнем і мечем і виходить з неї ще більше міцною, спаяною, збитою, як раніш. Не лише знайшла свої зверхні форми, але загартувалась в середині і виділила в себе мертвіле, зпорохнявіле. Лукаві підступи ворогів зуміли відорвати лише незначну частку громади, що здавши розколоті її на часті. За виплюченням невеликого гурту, що пішов в Каносу піби на якусь проху та ще тих, що понесли віри улесливим даванням і прийняли їх згубного кося, цілість нації зосталась не порушеною. Більш того — скам'яніли, що досі вирізнялись серед загалу, за цих десяти років в огні спільної боротьби і страждань аросли в національнє тіло, спаялись і зіллялись з ним. Українсьька національна свідомість і спільність почуття об'єднали усі скалки нашого народу по різних материках порозкиданих.

І от збита, не вважаючи на політичні розмежування і географічні віддалення, внутрішню спаяна Нація знову знайшла на перехресті історичних шляхів. Що їй готує будучина, ніхто того не знає, але загаль відчуває, що сучасність стає річчю є лише тимчасовий, перемінний, що лишимо на передодні великих подій, що стоїмо на порозі нової доби.

Коли правдою є, що життя людське побудоване на суспільнім інстинкті, який тягне на собою світлому організацію, що її найвищою формою є держава, нормальне і хочне відтілення Нації, сеї основної живої категорії суспільного буття людства в сучасній його стадії, то є правдою і друге. А власне, що суспільному інстинкту нашого народу бракує виховання, нашому красі

бракує тривкої питомої організації у формі місцевої державності, в якій би жила й творила Нація.

Десі наша Нація була аморфною етичною масою, отже власне не була Нацією, тою живою організацією клітинкою суспільства, що є творчою, активною. Сепчас вона є певно психофізичною, в душах, ідеях і чуттєвих елементах, але не в ще докопаннім, життєвим фактом. В ній, в цій масі ніс дух нації, але її брукве, щоби бути живим організмом, фізичної, питомої організації. Дух сам по собі не має форми ані напрямку. Він віс скрізь, а коли йому ставлять опір, за тісні межі, він рве, торошить, ломить. Тоді він є деструктивною силою. Лише уявивши його в відповідні форми, скерувавши його у відповіднім напрямку видобувається з него корисна праця. А тою працею в розбудова первісних форм, розріст цивілізації, поскільки ся остання сприяє дальшому розквіту життя. Власне відповідні форми, питомо організації (рівно як безпереривність і певний перебіг хемічних процесів) і є ознакою живого організму. Отже Нація, щоби бути життєвою, творчою категорією, об'єктом, а не об'єктом історії, мусить мати реальну, матеріальну організацію і то властиву, органічну, вицілену з цієї маси, а не накинєну їй зовні.

Взаємодія духа і матерії в усіх на очах. Коли матеріальна форма направляє дух, дух творить із інертної матерії форму. В тім полягає містерія життя. Ця містерія відбувається в борбі, внутрішніх і зовнішніх змаганнях і має статися натхнення нашого етнічного тіла духом нації. Без того нема Нації, нема Держави, нема Самостійності. Буде механічна аліка осіб, що су- житиме погноєм для інших, буде чужоземне агентство, брехня, глум, сором для України. Мусимо, щоби так не сталося, не лише прийняти духа Нації, але й затримати його у своїм матеріальним естві, відновити зорганізованим, здобути на ті си- ли, що спляють нас в одно суцільне тіло і дадуть нам потрібну форму. А для того мусимо позбутися в собі

*) По інтересу і глибоко продуману статтю Іос. Д. Акадієвського в Брюсселі не репродуковано в правляючого політичного журналу "Національна Делта" ч. 7—8 в серпні 1927

На шляху до нових реформ.

Це все відчули комуністи в практиці дуже болючо та діяючо. Крім того заважили вони, що надвишка навіть у сильних господарствах лишається дуже мала, а звичайно то її зовсім нема. Земельна культура не посувається вперед, вона не тільки далеко не дорівнює передвоєнній культурі, але навпаки у численних околицях сходить до примітивів. Щоби зарадити цьому всьому почали вони підготовчі праці до нового земельного законодавства. До праці

Отже в СРСР вже переопієння до-

1913

Найважливіші завдання Інституту з царини визначення й урегулювання водного господарства України такі: якісні та кількісні дослідження поверхневих вод для завдань водопостачання, меліорації, використання гідравлічної та транспортної енергії; теоретичне й практичне досліджування водного руху в річках, ґрунтах, руху намулів в річках, впливу течії на береги водотоку, на землетруси, прорізи й на гідротехнічні спорудження, а також постановка експериментів на моделях споруджень; конструювання результатів гідротехнічних досліджувань і даних евердагіння в межах України, складання й видання гідрогеологічних мал і проєкт, що стосують-

(Продолжение.)

Тому та благодатний вплив на душу людську діясно моральної науки і зразкового життя П'явчича стає і для самих завзятих безбожників очевидним та бажаним. Величаються поодинокі

Сердечний чар української мови підносять ще прості наші давні київські монахи — піснєпівці в гармонізації сучасних українських композиторів. Завдяки безперервній поперемінності возгласів священника і молитовних potwierдженнь хора — ліка, богослужба УПАЦ творить одну величну цілість, якою захоплюється кожний, в кого тільки жерві почуття краси, гаємонії

І коли зважимо скоро тисячелітню давність богослужби в Київі, коли згадаємо зв'язок київської святої Софії, першої митрополії землі руської і з осередком давнього православного світу — патріаршим престолом в Царгородській святій Софії, тоді зрозуміємо історичні основи сучасної неканонічності, канонізованої життям автокефальної церкви України. Колиш діавно князь Русь, ставши сильною, завела у себе вповні автономну супроти патріярхату в Царгороді митрополію; так і сьогоднішній Українці признають згодом усі її автокефалію за канонічну. Закон людські творить сила... моральна і вікодання традиція, свідками якої є якраз архітектурні масиви, фрески і мозаїки, що оточують і бережуть святу Нерушиму Стіну Київської Софії.

(Продолжение буде)

На біржі екзекютивна прозаж румунського життя по 35.00 paritas Неполонік Зрештою без змін. Пішениця двірськ нола 42-25 - 43 75, жито нове 35-50 - 36-50, чечмиш на млино новий 32 - 33, овес на вид 29-50 - 30.50 кукурудза румунська 29-2 - 29.75.

[illegible]

су всіх наших культурних установ і спільних громадян у повіті, що їх обов'язком є пошук населення, яке живе в безблизькій до годівлі худоби, вагу факторів по-ради.

— **Львівська міська опера**, до якої вості докладає широкі стіжки тропи, може було зовсім скасована. Причини: по-лі домашня підтримка членів оркестру; інші фінансові клопоти зникали з цим дорожнім підприємством.

— **Крадіжки на всі боки**. У Катонівках арештували двох левоніанських урядовців, які проїхали 10.000 зол. — Прусські урядовці при державній лотерії зробили крадіжкий інтерес: так покрутили лоскутину, що самі виграли 100.000 і 50.000 марок.

— **Катастрофи й нещастя**. У с. Горні (Жовтва) втопився 17-літній гімназист із Львова Клеменський. — У Львові біля Бірки забилися 6 пожежників будинок, в якому було багато товариств під... обса-печень. — У Татрах мелведі напали на гірську дівчину і роздерли її. — У місті Мостар автобус упав у ріку з 12 особами; 4 убитих, 8 також ранених.

— **Між небом і землею**. Німецькі ле-тунки Ескадр і Рісінг, що побив рекорд тривалості лету, летять у найближчих днях до Америки з транспортом приватної пошти. З ними їде єдиний пасажир лєтункар Кайсербокс, який буде пізніше спускати їх з авіаційної подорожі. — Англі. летун Фішлі відлетів з Детройта до Нової Зеландії; лет матиме 3 етапи. — Польський військовий літак розбився під Варшавою з двома летунами.

— **Неприємна формальність**. Неприєм-ду формальність зусів виконати президент Іттан, який офіційно прохав вибачення у рабів за те, що підчас приїзду прези-дента в одній місцевості на провінції, доки заграли національний гімн, позівав адер рабів шпак. Згідно із цивільним актуалом раби не повинні у таких мо-ментах складати шпак.

— **Комірне в СРСР**. Радянський уряд установив нові такси на мешкання. Люди, що мають річку 3.000 карб. доходу (одич карбованець — пів долара) платять за кожний квадратний метр своєї хати в 3-х містах 1.10 карб. місячно. Зна-чить кімната пересічної бедноти 3х4 м. (12 квадр. м.) коштує річно 160 карб., — дві кімнати 320, три 480 карб. Особи, що мають більш як 3.000 карб. річного до-ходу платять за один квадр. метр 7 карб. місячно.

— **Амстердамська Олімпіада**. IX. Олім-піада в Амстердамі буде черговим не-заким святком міжнародного спорту. У ньому візьме участь 60 держав, в Європі — апова неї, 12.000 осіб у змаганнях.

— **Кара смерті**. Смертний присуд на Сакса і Вазетті робить актуальною оску-ку статистику Рой Кальверт, голову між-народного союзу для боротьби із карою смерті. Кару смерті скасували в Голандії 1870 р., у Норвегії в 1906 р., у Данії вона «снує в законі, але не була прикладена в практиці від 1892 р. Швеція скасувала її в 1921 р., Бельгія в 1874. Румунія в 1864, Італія в 1898, Австрія 1918. У Швейцарії вона скасована в 15 кантонах (усіх 25). Це знають карі смерті: Фінляндія, Литва, Аргентина, Бразилія, Колумбія, Гондурас, Теру, Уругвай, Венеція і 8 степів півн. Америки. Знають її досі: Англія, Фран-ція, СРСР, Іспанія та Польща. Стати-стика стверджує ще інший факт: що ніяка дивина, гільотина, розстріл або елек-тричний стільчик не зупиняє людей від злочинів, а злочинні є у безпосереднім аляку із станом освіти даної країни. П істандами виховання та — це головне! — економічними умовами.

— **У світі мільйонів**. Америка — це світ чималих цифр. Нале небагато стільки мільярдів, глядачів у кін, театрів або при-боксових змаганнях. Ніхто не в силі ді-стати за таку поверховну книжку як опис подорожі Ліндберга — 2 мільйони дол! — 10 дол. за кожне слово. Нікі фільмові ак-тори не дістають таких мільйонів як у Го-лівуд. Часопис «Сатердей Інінг Пост» друкується в 2.800.000 примірників. У 3х. Державах є 21.500.000 авт; широкі 12.000 літчиників убивств і стільки самоубиств, 36.000 трупів під автани, 800.000 ранених, а 180.000 розводів. Швейцарський суддя Ка-лават обчислює, що у 3х. Державах є на волі приблизно 118.000 бандітів, а яких кожний має на совісті щонайменше один злочин.

— **Причина зросту шлюбів**. Перед по-чатком шлюбного року зростає в Москві скількість шлюбів. Це шлюб студентів і студенток з провінції, які женяться і ви-ходять заміж за москвичів тільки «фор-мально», щоб мати підставу перенести до столиці для студії. Бо само бажання студувати не є вдоволюючою основою, щоб дістатись до Москви; зате можна буди дістатись, коли муж або жінка жи-ють там. Тому-то молоді придумали спо-сіб: «фактивні» шлюби.

— **Літературний кутюк**. Один англій-ський журнал оповідає, як один із його співробітників бачив у китайській театрі «Гетого «Фавста». На сцену вийшов старий мандарин і промовляв; за ним пока-зався його молодий учень, що відповідав йому. Небаком вліз через вікно дракон і вони оба втікли. Дракон розложився. Мандарин вернувся і почав діяльн і драконом у стилі філософа Ляотсе, ви-кладаючи різні ідеї китайської філо-

софії. Після цього прийшла любовна сце-на: жінку грав мужчина. У не вийшався дракон. Після прийшла довга сцена су-ду, із катом у страшний масці, що держав голій меч. Жінку мучили дуже штудер-ними способами по китайському аніма-ці. Песа вчинили кілька криканими тру-пами. Мандарин був Фавстом, дракон — Мефистофелем, філософія Гетого — ки-тайською філософією, булава пєси і п розуміння теж своєрідне.

— **Світлова всичина**. Є чутки, що кн. Людвіг-Фердинанд, другий син ескеро-принца, жениться з інфантою Беатрісою, старшою дочкою короля Альфонса. — У Москві ствердили, що 55 осіб жило не маючи ніяких привілеїв, а тільки «клички»; швидко тепер вони дістали нові привілеї. У Каїро помер грецький патріарх Кирило V, який там живав. — У Ріо де Жанейро помер знаменитий бразиліський д-п-ломат Гастас де Куна, член Ради Ліги Націй. — Персійсь атамє посольства в Берліні кинувся під поїзд. — Від 1. до 15. серпня Франція не матиме уряду, бо всі міністри вийшли на відпочинок. У Парижі лишається тільки міністр внутр. справ, щоб стежити за порядком. Зате кожний міністр пошучений в Парижем телефонічно і його може кожної хвилини викликати президент республіки, який підпочинає теж... в околиці Парижа.

— **Особисті місти**. З днем 10. серпня по-чав одномісячний відпустку редактор на-шого щоденника В. Мудрий. В тому часі буде його заступати в усіх редакційних справах ред. Іван Ніччук.

— **Справлення ошибки**. В статті проф. Івана Гадушинського у 174 ч. «Діла» п. н. «На господарські теми» (Паризька і кре-дит) зложено в кількох місцях замість слова «гектари» — «ари». Всюди має бути «гектари», що цєю дорогою і справляємо.

— **Реконваліція** для священиків львів-ської Архієпископії відбудеться в Духовній Семинарії у Львові від 23. неого місяця вечер до 27. п. рано. Зі собою взяти постіль. Зголошення на адресу Семинарії до 21. п. м. 192 1—2

Всі українські діти до української шко-ли! Хто мінає свою рідну школу і поси-лає дитину до чужої школи, — той во-рог своєї дитини і української нації!

3 театру.

«Ов, не ходи, Грицю!»

Скільки разів умирав ти, Грицю, і від Марусино отрути і від злої гри артистів і від публіки, котра на всілякі способи тебе вбивала; навіть від фахових кри-тиків і принагідних рецензентів, котрі з різних боків підходили до тебе; лиш не а того, що треба, а всеж таки, — ти не вмер.

«Грицю» невмирущий!

Вспенився я в тому, побачивши його дня 30. липня п. р. в Кракові, відіграного трупом п. Бойка.

Дванадцять літ не бачив я жадного українського театру, крім таборових (і там теж грали «Грицю»). Але без жінок. Заступали їх наші полонені. А хоч засту-пали добре, навіть дуже добре, а все-таки не були це оригінальні Марусі і Га-лини, тільки їх імітації, а жінок, відома річ, імітувати годі! Зате бачив я Райн-гарда, Станіславського, ревіз з тисячками акторів на сцені, Гамлета у фраках і всі-лякі інші діла. А всеж таки, признаюся до гріха, «Грицю» не розчарував мене. З театру п. Бойка вийшов я вдоволеній, а то й захоплений. Особливо гарно грали Марусю, П мати і Галину. Хоч пригаду-вався незабутній Рубчакова і Осипови-чева і багато всіляких їх попередників, то всеж таки дійсність була гідні споми-ну. Ті три жінки в трупі п. Бойка продажу-ють найкращі традиції нашої сцени. Про-сто хочеться їм подякувати за це, хо-четься сказати: «Спасибі вам, що скріпили віру в будущість українського театру. Ви гідні кращої долі, ніж мандрувати а міста до містечка, а містечка до села, за-ходячи вправді скрізь спочутявих і вліч-них видів, але маруючи свої сили, свій мистецький запал у боротьбі з неспри-ятливими умовами, а бурлячим, без-домним, циганським життям!»

Який жажд і сором, що для таких ар-тистів нема власної сцени, нема театру у Львові, де вони могли би хоч два-три місяці грати, перед баченням виробленою публікою і не думаючи про те, що після останнього акту треба буде «літати на дворі». Просто невіджалована шкода, бо сумніву нема, що нам свого театру треба і що дуже кіно його не заступить.

Об тім впернився я не тільки дипломатич-на Марусю, П мати і на Галину в театрі

и. Бойка, але й сподіваючись, що поважи на-зав. Двох панів, праворуч від мене, — хлопцювалися грою наших артистів і їх прегарилим співом. І ці люди навіть не Львові не мали свого театру! — горо-рили, похитуючи головами.

Мужики не дорівнювали жінкам, хоч Потап був дуже добрий, а підпарубочний лянвня неабиякий хист до бурлесково-комічних кресцій.

На окрему похвалу заслуговують тан-щористи.

На другий день, у неділю дня 31. грав п. Бойко «Запорожжя за Дунаєм». Хоч неділя і останній день у місяці, велика зала була повна. «Грицю» був знаменитим предтечею для «Запорожжя!» Знайшлося чимало полівія, які не пішли на оперу, а відвідали наш театр. І не жалували, бо «Запорожжя» теж невмирущий, а труп п. Бойка грава його на славу! Пані Ула-нова і Сорокова співали й грали прегар-но. Запорожжя, хоч за багато цнв, одним махом підбив собі публіку і то — кра-ківську, вибагливу! Оплески лунали при піднесенні завісі, заглушуючи оркестру (слабу!) і незволюючи артистів до «Бісо-лани». Чулося, що «Запорожжя за Ду-наєм» це справжній архівір нашого опе-рового надбання, твір, хоч старий своїм стилем, але вічно молодий чаром нашої рідної музики, і не будь-яким талантом композитора.

Він вартий великої сцени, добрих ле-кораций, співаного хору і — оперової оркестри. Солісти п. Бойка стояли на ви-соті свого завдання. Окремої похвали гідна їх диція, виразна і ясна, у жінок також граціозні рухи, одяг і весь цей етнографізм, що має якусь окрему, навіть для чужинців, притягаючу силу. А лібрет-то? Чомусь мені адається, що в тому ділі помагав Артемонському не хто другий, а сам Тарас Шевченко...

Як видиво проминули ті дві вистави трупі п. Бойка, оставляючи за собою гарне враження і жажд, що тільки дві!

Ід, Грицю, ід, конати на чужих дош-ках, а ти, козаче Іване, по збуренню рід-ної Січі по чужих землях шукай собі за-хисту. Нехай нас провадить мрія про «свою хату» і нехай свідкує за вами таке шире спочуття, яке ви в Кракові залиши-ли по собі. Б. Л.

Дописи.

ПІДЛЮТЕ. (Концерт мішаного хору новиків). Дня 28. м. м. Табор Пласту на Соколі та Оселя Пласт-новиків святкува-ли день імени своїх лікарів-опікунів д-ра Володимира Вербенья й д-ра Володимира Чапельського. Рано части офіційна: Служба Божя та іменування обох солєні-зантав почесними членами пласту відпо-ручниками Гол. Управи Пласту. Вечером хор мішаний новиків під упавою проф. Мих. Іваненка (дирігента драгобильського «Бояна») уладив концерт з пісень укладу Леонтовича та Гайворонського. Оба ко-мпозитори надто відомі, щоб про них тут обшнорніше розписуватись. Одиаче мушу підчеркнути велику заслугу дирігента, що в короткому часі з невеликого голосово-го матеріалу зумів зорганізувати хор, який чистотою інтонації та змілим мистецьким фразуванням є в силі збудити признання та захоплення найбільш вимагаючих му-зичних знавців. Нічого арештою дивного, бож співати та провадити хор ще довго треба нам учитись у наших братів з над Дніпра. Омелья Н

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр дир. П. Карбоневича.

Вийшли: 11.VIII. Ов, не ходи Грицю.

13.VIII. Діти Агасєра.

14.VIII. Запорожжя за Дунаєм.

Звідолення Українського Цер-ковного Комітету. Тому, що бюджет Православної Церкви в Польщі уклада-ється досі самою церковною владою, не тільки без порозуміння з православною паствою та нижчим духовенством, але навіть через затаювання бюджету в по-вному секреті від паств. всупереч з ясни-ми актами 41 пр. Апост., 24 і 25 пр. Антіох. Собора та інш., визнаємо на під-ставі постанови Українського Церк. Зізду (розд. IV а) всі православні парохії Во-лині й Поділля, а також українське грома-днство цих земель — довідатись від па-рохіяльних притів і церковних старост, скільки і на який предмет платила досі кожна церква що-року консисторським податків та інших ошат з наказу цер-ковної влади, та скільки кожна церква має сама річного доходу. Всі ці інформ-ції слід негайно надіслати на імя секре-

таря Церковного Комітету в Івано-Бол-дирова (Львів, Явлинська 93). Голова Комітету д-р А. Ринавський, секретар Іван Болдир.

Від Безплатного Бюро Посеред-ництва Праці при Т-ві «Союз Селянських Спільнот» у Львові. Безплатне Бюро Посе-редництва Праці, Львів, Ринок 10/11, по-силь українські установи, фірми і лян-емства зголошуватись, коли потребують робітників до своїх біог. У біогі реєстру-ють робітників до полєної і сталої пра-ці, кооператорів, приватних урядовців, літографістів, кельнерів, шоферів, тєдів. При цій нагоді Бюро довідомляє, що без-робітне подружжя хоче прийняти сє ою здоову, гарну, інтелігентну, парубочу і слугачку літчинку-сіроту в віці 12—16 літ. Листи писані власноручно-пєтеніями вола з фотографією слати на адресу Бюро під «Провінція». На відповід до-лучити поштовий значок.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ.

2 ЗОЛ. коштує собіний лєнцущок на шви-у Мєндля, Копєрника 14. 1773д 147

АБСОЛВЕНТКА української гімназії (відзначуюча учениця) шукає з дням 1. IX. ц. р. відповідної посади: а першій місті бюрового заняття у Львові, поймає теж евантуально посаду інструктора з священичим домі на провінції. Зголошення під О. Н. Перемиський з листами п. З. Сер-бенської вул. Мишля 4. 195 3—3

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВИРО-БИ пролає за готівку і на пати від десятиліт діт в цілїм колю звиса фірма **Іван Зальтенрайх**, Львів, Марійська пл. 3 Купую брильянти, золото, срібло, паву найвмістї ціни. 3а) 11—7

АВКАТ д-р Андрій Луїв в Боршев приймає з дням 1. вересня ц. р. етє-ноляного компієнта з довгою пошто-вою практикою. 191 2—2

KALOTRIX, винахід о. д-ра Вергуна, од-нокий середник проти випадання і па-поріст волосся. Можна набути в Народній Торговлі в Сокалі. 190 2—2

ХТО знав би місце побуту Фердинанда Циганюка, ур. в 1904 р. в Тернополі який в 1920 р. перейшов з лємією СРСР. Зблуч, а дотепер не дає жадної вісти про себе, зволить ласкаво повідомити ма-журених родичів на адресу: Гавриїл Циганюк, Тернопіль вул. Островського 65. Захордонку прєсу просимо ласкаво пєре-друкувати. 193 1—1

ВІДСТУПЛЮ корінну торговлю, реєст-ру з трафікою та мешканням. Зголо-шення: Львів, вул. Кадєтська 10 — Тор-говля. 195 1—4

МЕШКАННЯ для учеників (учениць) харчем. Уміювана оплата харчу-або готівкою. Старання оіпка, есєт, по-міч в науді. Львів, Саніти 65 III. пошлє на ліво. 194 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає. Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудя

д-р Фелікс Ган ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 46.

164 Переселення Рентгенон 7—2

ДЕНТИСТ

Б. ЛЬОКЕР в Станіславові вул. Собіського 14.

Спеціальність: білі корони, штучні зуби без піднебіння, містки без корон і білєтні зуби. — Приступні ціни — догідні умови. 15 31—47

Байцуйте насіння Успулюном

сухою байцою Успулюн

КОСМ. КАРРАХ

Львів, Кошівки 18.